

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

ad quietem redactis, cum filio Karolo partitis agminibus, Saxoniā iterū inuadit: sed nemo se obuiam tulit: qui autem antē se commouerant, redditā ratione motuum suorum, etiam obsides dederant, se in fide regis & Christi permansuros. Sed & proximo anno cūm noui motus ex eadem prouincia nunciarentur, immisit illic rex duces suos: & facile perfecerunt ut conquiescerent: datis etiam tunc obsidibus. Tantæ molis erat, hanc Christo condere gentem: Lata prouincia, & multiplex in ea populus, conciuit varios motus sine principe. Hadeleri extremi Germanorum ad littus Albiae extimum siti, quod fiderent in ijs paludibus, detrectauere iugum. Sed rex nullo labore, nullo negocio potuit auocari, quo minus in eos duceret. Karl sand hodiè vocant locum ad mare, in quo rex castra fixit, gentemq; perdonauit. Ex die autem decedentis & willehadi, unus ex discipulis eius & Willericus per annos L. administravit episcopatum: per omne reliquum Karoli & filij eius Pij Ludoici tempus.

CAPUT XVIII.

Octauis erat post nonaginta septingentos annus, cūm Transalbiani Saxones, quos nūc Holsatos, alij Nordalbingos vocant, versi in sensum malignum, Karoli prefectos obtruncant. Rex in eos mouens, omnē intra Albim & & weseram fluuios prouinciam terruit: Antē tamen, quām ille veniret, ijdem Transalbiani Oboris & vandalis regi fœderatis, arma inferunt. Sed dux gentis Trasico illis aciem obiecit: collataq; manū, quatuor ex his millia cecidit. Interim Romani in ipsa vrbe tumultuantur: que res iterū regem euocauit. Cūm igitur nonagesimus nonus ageretur, Leo papa grandi ab Romanis afficitur iniuria. Nam cūm maiori litania procede-

cederet de Lateranis ad ecclesiam sancti Laurentij ad craticulam, Romani intra eandem ecclesiam eum equi deturbantes, cæcauerunt: & amputata lingua, in media platea nudum ac semiuiuum dimittunt, cognati Hadriani Papæ eam seditionem mouentibus: Papa enim superbiae Romanorum restiterat, dum ea, quæ Imperialis erant culminis, sibi vendicarent. Tradunt nonnulli, quod vnum illi eruerint oculum: alij, quod neutrum: sed rasorio per medios oculos inciderint, nec tamen vi sum abstulerint. Mittitur in monasterium sancti Erasmi: sed à diligiso duce Spoletano, qui auditio facinor Romam aduolârat, suscipitur, & Spoletum deducitur. Karolus, re comperta, iussit Pontificem ad se deferrit. Rhenoque transmesso, in locum qui dicitur Lippenheim se contulit: ibique Pontificem expectauit. Venit, & diebus aliquot cum eo permanxit: post non multum temporis remissus Romam, cum honore suscipitur. Anno deinde proximo, qui erat à Christo octingentesimus, Rex Romam petit quarta vice. Leo illi Pontifex occurrat venienti: eoque salutato, Romam præcessit. Postea die Pontifex cum episcopis, clero, & populo, Karolum honorifice exceptit: cunctisque psallentibus, in ecclesiâ sancti Petri introduxit octauo Calendas Decembria. Post septem dies concione aduocata, causam aduentus sui omnibus exposuit, ad discutienda crimina, quæ Pontifici obijcerentur. Calumniatores Pontificis, vt se monstrarent innoxios, Pontifici mortiferum crimen imputarunt. Sed cum nullas criminum obiectorum probations afferrent, Pontifex, sumpto Euangeli, consendit ambonem cunctis adstantibus: inuocato sancta Trinitatis nomine, se expurgauit: vt dilueret infamiam, quam calumniatores, vt pœnam euaderent, confussem.

existens. Tum verò in die nati Saluatoris primo post octingentesimum inchoante anno, cùm nihil tale Karolus aut cogitaret, aut speraret, magisque recusaret alienum inuadere, ut suprà diximus, Imperatoris honorem, infra Missarum solenia, dum ante confessionem beati Petri apostoli ab oratione surgeret, Papa ei coronam imposuit, & Imperatorem Romanum pronunciauit: & statim est à cuncto populo acclamatum: Karolo Augusto, à Deo coronato, magno & pacifico Romanorum Imperatori, vita & victoria. Et decantatis laudi bus, vñctus ab apostolico, Imperator & Augustus est decaterò appellatus: Cùm in Oriente fœmina prius, per contumeliam excacato filio, & iam mortuo, dominaretur, anno post intermissum occidentale Imperium, per Augustulum posita purpura, trecentesimo tricesimo. Deinde iussit Imperator haberi quæstionem de his, qui in Pontificem sunt abusi atroci violentia: iusseratq; conuictos gladio cædi. Sed Papa pro illis interposita prece, obtinuit, vt relegarentur. Sunt tamen qui scribant, uno die trecentos esse gladio casos. Quo tempore cùm rediret in Franciam, exceptit oratores Irenes Constantinopolitanæ Imperatricis, pacem Græcis & Gallis interponentes: metuebat enim sibi mulier à proceribus regni sui. Ita sunt fædera: & remisit Imperator Karolus Iesse Ambianensem episcopum oratorem suum ad postulandum Irenes coniugium. Sed dum adhuc ibi Imperatoris legati manerent, Nicephorus inuasit Imperium: capta muliere, & in monasterium detrusa. Prospexere enim proceres Græci, quid illæ nuptiæ portenderent. Remisit tamen Nicephorus etiam suos oratores ad Karolum, ad confirmanda fædera:

&

& inuenio eo super Salam fluuium, responsa cum lite
ris placida retulerunt.

CAPUT XIX.

Annus erat quartus Imperij, itemq; post octingen-
tos à Christo, cùm omni iam Saxonia quiescere,
soli Transalbini, nunc Holsati, motus continuarunt:
quarum rerum pertæsus Imperator, misit exercitum,
qui omnes trans Albim habitantes, duxit in Franciam:
et pagos Transalbinos dedit Obotritis. Hæc est illa Ger-
manicæ nationis origo, per rura Galliarum disseminata.
Indè sunt Brabantini, indè Flandrenses, in solo Gallico
manetes, origine Germana. Sed difficile est, Gallico su-
culo manentes homines, agnoscere ut velint natales suos:
Erubescunt enim, si dīs placet, Germanicam origi-
nem: cùm indè teste Tacito, Treueri sint vltro ambitio-
si, ut euadant Gallicam segnitiem. Per qua tempora
Gotfridus rex Danorum venit ad limitem regni sui in
Sleswicum: promisit autem se Imperatori occursum, quod non impleuit. Narrant tamen rem aliter Dan., quod in Dania diximus. Misit autem dictus rex Impera-
tori nuncios suos in locum Holdensten ad Albim. Qui
etiam tempore nunciatum est Imperatori, sanguinem
Dominii repertum in Mantua: & pro eius rei indagati-
one misit ad Papam, qui illi in Lombardiam occurrit.
Karolus venienti obuiam misit filium Karolum, quill-
um deduceret: natale Domini vñà peregerunt, con-
tenderuntq; pariter Aquisgranum: donatumq; magnifici
pontificem, per Bauariam redire volentem, deducifeci-
usque Rauennam. Anno proximo filius Karolus magnas
res in Bohemos peregit: & ducem terræ Lethonem
occidit. Sexto deinde anno Imperator filijs regnum di-
uisit, ut scirent viuo patre, quid esset quisque habituru-
quel